

HAAGSCHE TANDHEELKUNDIGE VEREENIGING.

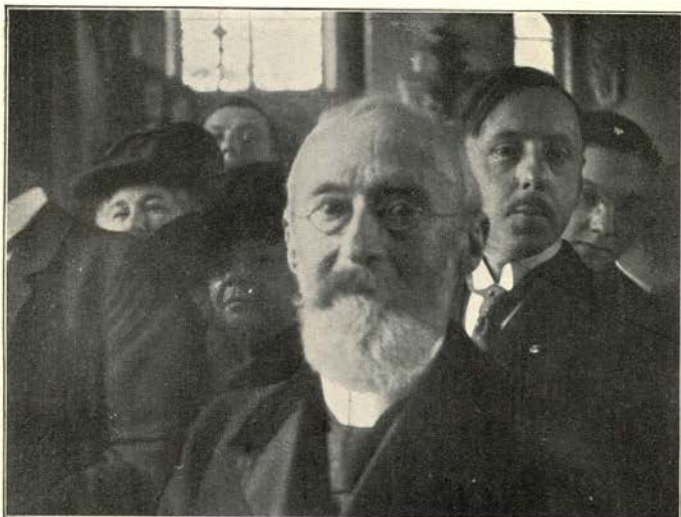
JAARVERSLAG 1920—1921.

Dames en Heeren.

Het is mij een groot genoegen voor den eersten keer als secretaris der H. T. V. U mijn jaarverslag te mogen aanbieden; immers het is een genoegen een dergelijken eervollen plicht te vervullen in een Vereeniging, die ook in haar 12de bestaansjaar zooveel teekenen van jeugdig vuur gegeven heeft. In de allereerste plaats memoreer ik dan enkele feiten, nog door mijn voorganger, collega v. d. Gragt geboekstaafd en dan noem ik als zoodanig wel één van de eerste zaken, die ons dit jaar kwamen verontrusten, het voorstel van de Maatschappij om de H. T. V. over te laten gaan in een afdeling 's Gravenhage en omstreken van de Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde. Het echte Hollandsche principe echter „liever een klein baasje dan een groote knecht” deed misschien onze leden het besluit nemen zelfstandig te blijven. Een tweede feit, dat ik memoreeren wil is het onder krachtig applaus goedkeuren van het voorstel van collega van Hasselt om Dr. v. d. Hoeven tot eerlid te benoemen van de H. T. V. Het zij mij vergund hier nogmaals mijn vreugde uit te spreken, dat Dr. v. d. Hoeven deze onderscheiding wel heeft willen aannemen en dat hij ook in zijn nieuwe functie even veel hart voor de H. T. V. moge hebben als waarvan hij steeds in bestuurs- en andere functies heeft blijk gegeven is mijn oprechte wensch.

Evenals andere jaren kwam ook dit jaar verandering in het bestuur; op de voorjaarsvergadering ontsnapte collega v. Hasselt ons volgens de strenge regels van onze Statuten; het is hem echter niet gelukt lang uit onze handen te blijven, met vereende krachten schoven wij hem in een volgende vergadering van het vice-voorzitter tabouretje in den voorzitterszetel, alwaar hij nu weer troont tot glorie der H. T. V., laten we hopen voor al den tijd, die ons reglement een bestuurder toestaat een functie te bekleeden. Verder vermeld ik het feit dat collega v. Kuyk in het bestuur trad als vice-voorzitter en ondergeteekende met collega Zantvoort respectievelijk het 1e en 2e schrijversschap op zich nam. Collega Uytendogaart bleef zijn oude plaats als Minister van Financiën innemen. Het ledental ondervond weinig schommeling, eenige collega's bedankten, echter menig nieuw

gevestigd confrère hier ter stede sloot zich bij ons aan, zeer zeker een verheugend teeken. Verder vermeld ik nog het belangrijk besluit van het zenden der Maand-nota's, een besluit dat zeer zeker de jongeren onder ons zeer apprecieeren, gezien het feit, dat de bezitter van een nette installatie met een daarmede annex zijnde leege portemonnaie gaarne zoo spoedig mogelijk tastbare resultaten van zijn werkzaamheden ondervindt. Diverse zaken hadden dit jaar nog onze aandacht, de Buitenschool werd niet vergeten, de jubileerende collegas genoten van onze belangstelling en meerdere andere zaken hielden ons bezig op onze geanimeerde vergaderingen. Niet al te gedetailleerd kan ik daar echter in mijn jaarverslag over zijn, want ik heb U nog te spreken over de groote glorie, die de H. T. V. beleefd heeft eenige weken geleden door het organiseeren van de Tentoonstelling voor Mond- en Tand Hygiëne in het Stedelijk Gymnasium aan de Laan van Meerdervoort, inderdaad een glorie, Dames en Heeren, want kon er ooit gesproken worden van een „succes fou” dan is het toch hier op zijn plaats. Nadat de vergadering van 6 November 1920 besloten had mede te werken in de richting ons gewezen door de Vereeniging tot bestrijding van het Tandbedrijf, de richting, die ons zoo duidelijk het propagandamiddel aangeeft, dat bij uitstek geschikt is om ons weldoend werk dichter bij de groote massa te brengen, is ons bestuur niet stil blijven zitten en dadelijk aan het werk getogen om hier in de Hofstad eens te toonen wat wij vermogen. In de eerste plaats werd contact gezocht met het dagelijksch Bestuur der Gemeente en het mocht ons gelukken de beschikking te krijgen over het schoonste schoolgebouw, dat de gemeente bezit, een gebouw waarin de klassieke schoone gedachten nog zoo rondzweven, dat het niet anders kan of we moesten daar iets goeds tot stand brengen, al vreesde ik een oogenblik, dat het anachronisme te zeer in het oog zou loopen tusschen de oude eerwaardige heeren, opgesteld in de vestibule van het Gymnasium en onze tentoonstelling, die toch immers een beeld zou geven van de resultaten van modern wetenschappelijk werk op tandheelkundig gebied. De behuizinge van collega Frank's troetelkind in orde zijnde, moesten we iemand zoeken, die wel zoo vriendelijk zou willen zijn de jonge dames in de Hollandsche Residentie binnen te leiden en het mocht ons gelukken Dr. Josephus Jitta, voorzitter van den Gezondheidsraad bereid te vinden na eenige oogenblikken haar hart en hand te bieden. Ondertusschen beïjferden anderen zich de reclame-afdeeling te behartigen, immers ook „goede wijn behoeft geen krans” en aldra prijkten de Haagsche reclameborden met de aankondigingen dat de Tentoonstelling voor Mond- en Tand-Hygiëne komen zou; ook de leden der afdeeling 's Gravenhage der Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Pharmacie maakten zich tegenover ons verdienstelijk de biljetten in de apotheken op te hangen. De invitatie om de officieele opening bij te wonen werden verzonden aan wetenschappelijke, officieele en schoolkringen en toen kwam het moment, dat de jonge schoone, geëscorteerd door de eere-wacht van de Rotterdamsche collegae, zorgvuldig in al haar onder-

ONZE NESTOR, Dr. DENTZ, TOONT ZIJN BELANGSTELLING

H. M. DE KONINGIN-MOEDER, UITGELEID DOOR
DEN HEER A. L. J. C. v. HASSELT,
VOORZ. H. T. V.

deelen geborgen in diverse kisten, arriveerde. Natuurlijk waren meerderen van ons aanwezig en konden de werkzaamheden beginnen, die onder de beproefde leiding van collega Frank vlot verliepen, zoodat we Donderdagmiddags al aardig gevorderd waren. Collega Bisseling arriveerde ondertusschen en wist een heele wand van de zaal met zijn keurige collectie oude en moderne platen te sieren; de firma Tholen installeerde zijn moderne behandelkamer, de firma Meindersma maakte de stand in orde met de tandenborstels van de Internationale Tandartsen Federatie en Dr. Blomberg bouwde een gansche fabriek om de komende bezoekers duidelijk te maken hoe talrijk de voorzorgen moeten zijn, die genomen moeten worden alvorens wij tandartsen een ampulle kunnen gebruiken. De heer v. Deirse, leeraar aan het Erasmiaansch Gymnasium te Rotterdam stelde ons welwillend zijn collectie dierschedels ter beschikking en was wel zoo vriendelijk zijn tafel zelf op te stellen, terwijl de bloemist de leege hoeken opvulde met reusachtige palmen en de noodige Perzische tapijten werden gelegd om het geheel verder aan te kleeden. Zoo langzamerhand kwam er orde in de chaos, wij overzagen het werk onzer handen en vonden dat het goed was, ik vreesde zelfs een oogenblik dat collega Frank op zijn bloedeigen kind zou verlieven, toen zij op de aldus aangekleede wijze hare intrede in de Hofstad zou doen. Het liep alles echter goed af en Zaterdagmorgens konden wij haar in volle glorie vertoon aan de pers. De talrijke verslaggevers, die aan onze roepstem gehoor hadden gegeven, toonden zeer veel belanstelling en gaven daarvan ook ten duidelijkste blijk in de verslagen, die niet alleen dienzelfden avond, maar gedurende de Tentoonstellingsweek in de couranten verschenen. De Pers zij hiervoor een oprecht woord van dank gebracht.

Zoo zoetjes aan waren we genaderd tot het oogenblik, dat onze voorzitter, alvorens Dr. Josephus Jitta zijn openingswoord zou spreken, in een korte rede zou uiteenzetten wat het doel van de Tentoonstelling was. Ondertusschen hadden wij bericht gekregen dat Z. K. H. de Prins der Nederlanden ons de eer zou aandoen bij de opening tegenwoordig te zullen zijn en zoo geschiedde het dat uw bestuur op den aangegeven tijd de seinen van de padvindere gewaar werd en onder het bord, waarop het Memento Oris prijkte, Z. K. H. mocht ontvangen en binnenleiden in de Aula van het Gymnasium waar de officieele opening zou plaats hebben. Collega van Hasselt nam direct het woord en zette op duidelijke wijze uiteen waarom we deze tentoonstelling georganiseerd hadden en in welke richting de gemeentebesturen zich hadden te bewegen om te komen tot verzorging van dit deel der volksgezondheid, de Mond- en Tand Hygiëne. Dr. Josephus Jitta sprak daarna en gaf een kort overzicht van de ontwikkeling der Tandheekunde!; hem zij hier op deze plaats dank gebracht voor de apprecieerende woorden, die hij over ons vak sprak. We mochten daarna het genoegen hebben onze invité's rond te leiden op de Tentoonstelling en het was frappant de belangstelling te zien, die al deze menschen, die toch werkelijk niet behoorden tot dat deel van ons volk, dat de

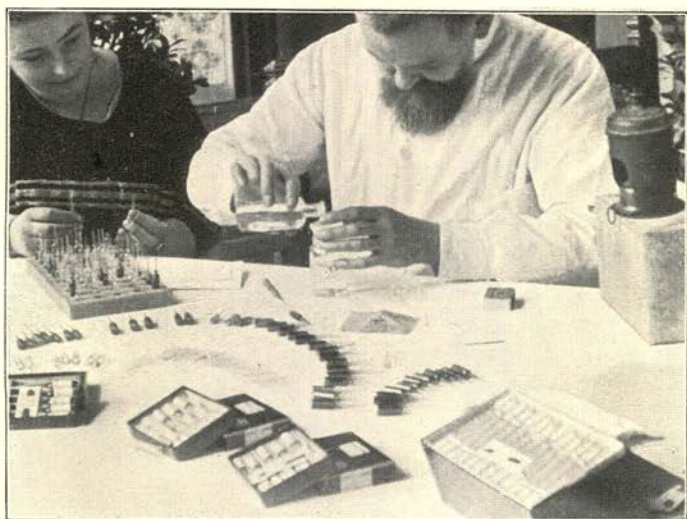
tandarts slechts kent van het trekken van een kies, toonden bij het bezichtigen van de inzendingen. Met Z. K. H. den Prins en de andere iuvité's waarvan velen met hunne dames gekomen waren, hadden we het genoegen gezellig thee te drinken en daarmede was de officieele dag ten einde, over het officieuse gedeelte, dat 's avonds volgde, lijkt het me hier niet de plaats om een gedetailleerd verslag te geven.

De Tentoonstelling werd 1e Paaschdag 's morgens al dadelijk om 10 uur bestormd en de 1e twee dagen konden we een succesje boeken van pl.m. 800 bezoekers; ons optimisme groeide en het was geen wonder, dat uw huidige verslaggever zelfs in zijn droomen gestoord werd door voorstellingen op de Tentoonstelling betrekking hebbende. Dinsdagmorgens viel ons de groote eer te beurt de Beschermvrouwe van de Nederlandsche Vereeniging tot bestrijding van het Tandbederf, H. M. de Koningin-Moeder met groot gevolg rond te leiden op de Tentoonstelling en was het ook hier alweer een uitgebreide interesse, die we mochten constateeren. Juist ook voor dat deel van ons volk, waarvoor wij nu al tijden bezig zijn de tandheelkunde naderbij te brengen, pleitte H. M. en het feit dat H. M. uw verslaggever mededeelde in Zweden een schooltandklinik bezocht te hebben, geeft blijk hoezeer H. M. bij de vele zaken, waarvoor bij Haar belangstelling bestaat, ook de Nederlandsche Vereeniging tot bestrijding van het Tandbederf een plaats inneemt.

De lezing van collega Klinkhamer met het onderwerp „Kunnen wij Tandbederf voorkomen” ontmoette veel belangstelling, die ongetwijfeld nog grooter geweest zoude zijn, indien men had kunnen vermoeden dat een zoo helder beeld zou gegeven worden van de gevreesde tandziekte „de Wolf”.

Het bezoek in de volgende dagen bleef schitterend en zoo langzamerhand begonnen we te betreuren, dat we in een school waren, want de Tentoonstelling te verlengen was onmogelijk met het oog op het weder beginnen der school na de Paaschvacantie. Dat hieraan behoefte bestond, zegt het feit, dat de dochtertjes van collega Uytendogaard, welke zich buitengewoon verdienstelijk maakten met het verkoopen der entreekaarten, den laatsten dag een kleine 400 kaarten verkochten en het was dan ook geen wonder dat het 's avonds bij de lezing van collega van Hasselt over „de strijd tegen het Tandbederf en de Schooltandverzorging” stampvol was en dat onze aanstaande collega Grafdsijk geen stem meer had door het explicieeren wat hij de gansche week gedaan had.

Na dit verslag, dames en heeren, zult U begrijpen, dat ik in mijn jaarverslag voor alle gedane prestaties woorden van dank spreek aan allen, die hebben medegewerkt om de Tentoonstelling voor Monden Tand-Hygiëne te doen slagen, aan de collegae en anderen, die ons hielpen met inzendingen, met surveilleeren en explicieeren, met opbouwen en afbreken; aan allen die belangstelling toonden, de leden van het Koninklijk Huis, zoo vele medisch-, school- en andere autoriteiten; de firma's, die met hunne stands het geheel zoo keurig compleetteden, reclame voor ons maakten en ons op het doek brachten en

DE HEER BLOMBERG, APOTHEKER, BEZIG MET ZIJN
AMPULLEN

Z. K. H. PRINS HENDRIK EN DE INSPECTEUR VAN
DEN GENEESKUNDIGEN DIENST DER ZEEMACHT

alle anderen, die het hunne bijbrachten tot wat ik in het begin noemde een „succes fou”, immers, dames en heeren, wanneer een dergelijke Tentoonstelling in den tijd van zes dagen bezocht wordt door ruim 2000 personen, zooveel belangstelling ondervindt als ik U hierboven schetste, dan doet het mij goed te constateeren, dat de Tandheekunde staat in het midden van een brandende belangstelling en de plaats gaat innemen, die haar op wetenschappelijk en sociaal gebied toekomt, een plaats, dames en heeren, waarop wij allen die dat vak hebben gekozen, trotsch moeten zijn. Ik heb gezegd.

M. ROEST, Secretaris H. T. V.

Tentoonstelling voor Mond en Tandhygiëne te 's-Gravenhage.

In het jaarverslag van den secretaris van de H. T. V. vindt men een overzicht van het verloop van deze bij uitstek geslaagde tentoonstelling, en waar de schrijver van dat verslag woorden van dank spreekt tot allen die tot dat welslagen hebben bijgedragen, moet ook een woord van hulde worden gebracht aan den volijverigen secretaris, die de ziel van deze beweging is geweest.

Wij gelooven dat inderdaad met dit Ommegaand Museum een pracht propaganda gemaakt is en nog gemaakt kan worden en hopen dat Rotterdam en den Haag slechts de eerste stappen zullen zijn op de verdere zegetocht door het land.

De heer Willy Mullens heeft de tentoonstelling gefilmd en de Hagensers daar een week lang op vergast; hij was zoo vriendelijk ons eenige opnamen toe te zenden die wij hierbij hebben doen afdrucken.

REDACTIE.
